II

(Nelegislativní akty)

MEZINÁRODNÍ DOHODY

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2022/1206

ze dne 12. července 2022

o přistoupení Evropské unie k Úmluvě o uznávání a výkonu cizích soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 81 odst. 2 písm. a) a čl. 218 odst. 6 druhý pododstavec písm. a) bod v) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na souhlas Evropského parlamentu ([1]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Dne 2. července 2019 byla pod záštitou Haagské konference o mezinárodním právu soukromém uzavřena Úmluva o uznávání a výkonu cizích soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (dále jen „úmluva“).

(2) Cílem úmluvy je podpořit přístup ke spravedlnosti po celém světě prostřednictvím posílené mezinárodní soudní spolupráce. Zejména je cílem úmluvy snížit rizika a náklady spojené s přeshraničními soudními spory a řešením sporů a v důsledku toho usnadnit mezinárodní obchod, investice a mobilitu.

(3) Unie se aktivně podílela na jednáních vedoucích k přijetí úmluvy a sdílí její cíle.

(4) V současné době občané a podniky Unie, kteří v zemi mimo Unii usilují o uznání a výkon soudního rozhodnutí vydaného v Unii, čelí roztříštěnému právnímu prostředí kvůli tomu, že neexistuje komplexní mezinárodní rámec pro uznávání a výkon cizích soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech. Růst mezinárodního obchodu a investičních toků zvyšuje právní rizika pro občany a podniky Unie.

(5) Tato situace by proto měla být řešena zřízením předvídatelného systému přeshraničního uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech. Uvedených cílů lze dosáhnout pouze přistoupením k systému vzájemného uznávání a výkonu soudních rozhodnutí mezi členskými státy, jako je ten, který byl přijat v úmluvě. Zároveň by úmluva měla v Unii umožnit uznávání a výkon soudních rozhodnutí vydaných ve třetích zemích pouze tehdy, jsou-li dodrženy základní zásady práva Unie.

(6) Podle článku 26 úmluvy mohou organizace regionální hospodářské integrace jako Unie, které mají pravomoci v některých nebo ve všech věcech upravených úmluvou, tuto úmluvu podepsat, přijmout, schválit nebo k ní přistoupit.

([1]) Souhlas ze dne 23. června 2022 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku).

(7) Podle čl. 3 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU) je ve výlučné pravomoci Unie uzavření mezinárodní smlouvy, pokud její uzavření může ovlivnit společná pravidla či změnit jejich působnost. Úmluva ovlivňuje právo Unie, zejména nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ([2]). Unie má tedy výlučnou pravomoc ve všech věcech, které úmluva upravuje.

(8) Podle čl. 24 odst. 3 a článku 28 úmluvy může k přistoupení k úmluvě dojít před jejím vstupem v platnost.

(9) Unie by proto měla k úmluvě přistoupit.

(10) Při přistoupení k úmluvě by Unie měla učinit prohlášení podle článku 27 úmluvy o tom, že vykonává pravomoc ve všech věcech upravených úmluvou. V důsledku přistoupení Unie k úmluvě by tak členské státy byly úmluvou vázány.

(11) V případech týkajících se nájmů nebytových nemovitostí určuje nařízení (EU) č. 1215/2012 výlučnou příslušnost soudů v členském státě, kde se nemovitost nachází. Úmluva taková pravidla upravující výlučnou příslušnost v případě nájmů nebytových nemovitostí neobsahuje. Při přistoupení k úmluvě by proto Unie měla v souladu s článkem 18 úmluvy prohlásit, že úmluvu nepoužije na nájmy nebytových nemovitostí nacházejících se v Unii.

(12) Irsko je vázáno nařízením (EU) č. 1215/2012, a proto se účastní přijímání tohoto rozhodnutí.

(13) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o fungování EU, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto rozhodnutí a toto rozhodnutí pro ně není závazné ani použitelné,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Přistoupení Evropské unie k Úmluvě o uznávání a výkonu cizích soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech se schvaluje jménem Unie. ([3])

Článek 2

Předseda Rady jmenuje osobu nebo osoby zmocněné uložit jménem Unie listinu o přístupu uvedenou v čl. 24 odst. 4 úmluvy (dále jen „listina“).

Článek 3

Při uložení listiny učiní Unie toto prohlášení v souladu s čl. 27 odst. 1 úmluvy:

„Evropská unie v souladu s čl. 27 odst. 1 úmluvy prohlašuje, že vykonává pravomoc ve všech věcech upravených touto úmluvou. Její členské státy úmluvu nepodepíší, neratifikují, nepřijmou ani neschválí, ale jsou jí vázány na základě přistoupení Evropské unie.

([2]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 351, 20.12.2012, s. 1).

([3]) Viz strana 4 v tomto Úředním věstníku.

Pro účely tohoto prohlášení pojem „Evropská unie“ nezahrnuje Dánské království, a to podle článků 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o fungování Evropské unie.“

Článek 4

Při uložení listiny učiní Unie toto prohlášení v souladu s článkem 18 úmluvy, které se týká nájmů nebytových nemovitostí:

„Evropská unie v souladu s článkem 18 úmluvy prohlašuje, že úmluvu nebude používat na nájmy nebytových nemovitostí nacházejících se v Evropské unii.“

Článek 5

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí ([4]).

V Bruselu dne 12. července 2022.

Za Radu
předseda
Z. STANJURA

([4]) Datum vstupu úmluvy v platnost zveřejní generální sekretariát Rady v *Úředním věstníku Evropské unie*.